

skal gøres. Det, der er Tale om at indige her, er noget, der allerede er dannet for mange Hundrede Aar tilbage. Efterhaanden som Klæget har afsat sig, er Jordbunden naturligvis bleven højere og højere, og Vegetationen er bleven forskellig fra det, den har været i forrige Tider.

Havvandets Indtrængen over Jorderne sker hyppigere eller sjældnere; eftersom Landet ligger en eller flere Fod over Havfladen, og derefter retter Vegetationen sig. Naar Jorden kun hæver sig faa Tommer over Havoverfladen, bliver den tidt oversvømmet, og dette har saa til Følge, at der kommer en Saltvandsvegetation, altsaa haardføre Græsarter, der nok kunne taale Havvandet, men som ikke ere af saa god Beskaffenhed som Ferskvandsgræsserne, de saakaldte Kulturgræsser. Disse sidste trænge frem, naar Marsken er bleven saa høj, at Oversvømmelse kun finder Sted sjældnere. Naar Landet har hævet sig 3—4 Fod over Havfladen, vil Oversvømmelse kun finde Sted enkelte Gange om Aaret, og Vegetationen derovre har derfor i Tidernes Løb forandret sig meget, saa at Ferskvandsgræsserne, Kulturgræsserne, have trængt Saltvandsgræsserne tilbage. Men endvidere har det ført med sig, at naar Havvandet en eller et Par Gange om Aaret trænger ind, gør det ubodelig Skade paa Grund af, at disse Ferskvandsgræsser ikke kunne taale, at Saltvandet skyller ind over Jorderne. Man vil heraf kunne forstaa — uden i øvrigt at kende noget til de faktiske Forhold derovre —, at under de nuværende Forhold, hvor man ikke har det fri Herredømme over disse Jorder, hvor man ikke kan gøre sig Jorden underdanig som andre Steder i vort Land, og hvor man ikke kan dyrke Jorden paa den Maade, som i Virkeligheden er en Betingelse for, at der kan ske Fremskridt i Landbruget, er man henvist til en specifik Maade at drive Landbrug paa, og disse Forhold have da bevirket, at man i særlig Grad har været nødsaget til at kaste sig over Kvægavl, hvilken Indtægtskilde betyder saa overordentlig meget for Landbrugerne derovre.

Under disse Omstændigheder, hvor man næsten har sat alt ind paa eet Kort, er det naturligt, at ingen her i Danmark saa stærkt som disse Landbrugere har følt de Toldbestemmelser, man fra Tysklands Side har truffet overfor Indførselen af Kreaturer fra Danmark, ingen andre Egne i Danmark have følt saa stærkt Trykket af de Bestemmelser, Tyskland har paalagt i

Form af høj Told, Karantæne og Tuberkulinindsprøjtning, som netop den Egn, der her er Tale om. Det var ogsaa derfor, at jeg ved Finanslovens første Behandling slog til Lyd for, at naar der var Tale om en Handelstraktat med Tyskland, skulde man tage Hensyn til de Krav, der kom fra Beboerne derovre, og som gik ud paa, at man skulde søge Lettelser med Hensyn til Udførselen af Kreaturer fra Danmark til Tyskland. Jeg skal ikke komme ind paa at begrunde dette, men adskilligt synes mig, taler for, at det kunde lade sig gøre at opnaa saadanne Lettelser ved villig Forhandling med Tyskland, fordi vi her i Danmark jo afkøbe Tyskland en Masse Varer, og at det derfor ikke for Tyskland toldpolitisk set kan være ganske ligegyldigt, hvorledes det her omtalte Forhold ordnes. Nu ser jeg i Dag til min Overraskelse — ja, jeg kan just ikke kalde det Overraskelse, for der er enkelte Blåde i Tyskland, der stadig slaa paa den Streng —, at et tysk Blad, „Deutsche Tageszeitung“, tager til Orde for ved en Handelstraktat med Danmark ikke at tage mindste Hensyn til de Ønsker, der ere fremkomne fra Danmarks Side angaaende Udførsel af Kreaturer fra Danmark. Jeg skal ikke komme nærmere ind paa dette, men som sagt udtale det Haab, at man desuagtet stadig fra Regeringens Side, naar der er Tale om en Handelstraktat med Tyskland, vil tage Hensyn til de meget berettigede Ønsker, der ere fremkomne fra Beboerne i de her omtalte Egne.

Den eneste Maade, hvorpaa der i det hele kan ske Fremskridt for Landbruget nu for Tiden, er selvfølgelig, at Jorden bliver dyrket. Det ere vi i Omegnen af Ribe afskaarne fra, fordi Havvandet trænger ind og ødelægger de forskellige Afgrøder til de mest forskellige Tider af Aaret. Og det er i Virkeligheden de driftigste Folk derovre, der lide de største Tab, idet det er saaledes, at efterhaanden som de gøre Forsøg paa at forbedre, kultivere, mergle Jorden, dybt efteraarspløje den, og der kommer et Lag porøs Jord i Overfladen, gør Vandet, som kommer hen over saadanne Jorder, ubodelig Skade. I Virkeligheden er Jordens Bonitet, i alt Fald for enkelte Jorders Vedkommende, af fortrinlig Beskaffenhed. Derom vidner, at man, da man i 1840'erne lavede Matrikel over hele Landet, var klar over, at man her stod overfor Jorder, der fra Naturens Side vare rigt udstyrede, hvil-